

F. t. 1. vedr. færdselsloven og straffeloven

*Til § 2
(Straffeloven)*

Til nr. 1 (§ 253, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse har til formål at skærpe straffen i de groveste tilfælde af flugt fra et færdselsuheld med personskaade.

Bestemmelsen indebærer, at der indsættes et nyt stykke i straffelovens § 253, hvorefter overtrædelse af § 253 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskaade, straffes med fængsel indtil 2 år. Bøde udgår således af strafferammen for så vidt angår overtrædelser af denne karakter.

Det tilsigtes hermed, at straffen i de pågældende sager som udgangspunkt skal være en frihedsstraf i niveauet 2-3 måneders ubetinget fængsel. Straffen kan dog efter omstændighederne gøres betinget, f.eks. hvis den pågældende selv er kommet til skade og som følge af en choktilstand forlader uhedsstedet uden at yde den fornødne hjælp.

Ved flugt fra et færdselsuheld forstås, at den pågældende trafikant enten ikke er standset eller nok er standset, men herefter har forladt uhedsstedet uden at yde hjælp til den eller de tilskadekomne.

Ved betydelig personskaade forstås dels situationer, hvor den tilskadekomne er i øjensynlig livsfare eller tilsyneladende livløs, jf. § 253, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, 1. led, dels situationer, hvor den tilskadekomne (i øvrigt) er pådraget betydelig skade på legeme eller helbred, jf. § 253, stk. 1, nr. 2, 2. led, jf. færdselslovens § 9, stk. 2, nr. 1, som affattet ved dette lovforslag.

Begrebet »betydelig skade på legeme eller helbred« skal herved forstås i overensstemmelse med det skadebegreb, der har udviklet sig i praksis efter straffe-

lovens § 249 om uagtsom legemsbeskadigelse. Den foreslåede bestemmelse i § 253, stk. 2, vil således f.eks. typisk omfatte skader, der medfører varigt men, kraniebrud og lårbensbrud, men ikke f.eks. ukompligerede armbrud.

For at bestemmelsen kan finde anvendelse kræves det, at gerningsmanden har haft det fornødne forsæt. Det fornødne forsæt kan f.eks. foreligge, hvis gerningsmanden har vidst, at en person, der var indblandet i uheldet, har pådraget sig betydelig skade (f.eks. i tilfælde, hvor gerningsmanden standser og konstaterer, at der er tale om alvorlige skader, og herefter forlader uhedsstedet uden at yde hjælp), eller hvis gerningsmanden som følge af omstændighederne ved uheldet må have anset dette for overvejende sandsynligt.

Det bemærkes, at det ikke er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at færdselsuheldet kan tilregnes gerningsmanden som uagtsomt, således at denne tillige kan straffes for overtrædelse af straffelovens § 249.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, således at de foreslåede skærpelser får virkning hurtigst muligt.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens § 2 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.